

[Hanne Reintoft.]

tioner og samfundet, og sammenholder det med, at man ikke vil stemme for reel medindflydelse på arbejdspladserne, så kan jeg kun udlede deraf, at de faglige organisationer og dermed medarbejderne altså ikke skal have nogen større indflydelse i dette organ.

Socialdemokratiets dagsordensforslag er et krampagtigt forsøg på at sammensmelte statsmagt og finanskapital; og jeg ser her en indrømmelse af, at lønmodtagerne ikke skal have virkelig indflydelse på det. Vi kan ikke stemme for det, vi vil undlade at stemme.

Ligesådan må det gå med hr. Poul Dams nægtelig forvirrede dagsorden. For det første er vi ikke enige i, at erhvervslivet mangler kapital. Erhvervslivet har gennem år haft meget gunstige investeringsregler, meget gunstige afskrivningsregler, det har haft en ganske voldsom ophobning af kapital. Kapitalen bliver ganske uden hensyn til samfundets behov og ganske uden hensyn til de arbejdere, der har oparbejdet en arbejdsplads, flyttet derhen i ind- eller udland, hvor den giver mest afkast. Det er ikke kapitalmangel, det er et spørgsmål, om vi vil bruge den kapital, vi har, i samfundets tjeneste eller i de forskellige arbejdsgivers og aktionærers tjeneste.

Vi må også vende os lidt mod dette ud i luften slyngede med „fornøden rationalisering“. Rationalisering kan være fornuftig, og det kan være noget godt; det kan sandt for dyden også misbruges, og hvis hr. Poul Dam ikke nøjere kan gøre rede for, hvad man mener med rationalisering, så må man sige, at man må stille sig noget skeptisk over for det.

Vi vil også undlade at stemme vedrørende SF's dagsorden, mens vi vil stemme for venstresocialisternes.

Til slut vil jeg endnu en gang sige: burde dette folketing, der ganske vist ikke gør meget for befolkningen, ikke overveje at gøre en indsats for at sikre de beskæftigede rundt omkring på landets arbejdspladser, at de kan få den løn, de har indtjent? Det var ikke for meget forlangt; vi andre får dog vores.

Per Hækkerup: Da det måske ikke helt klart fremgik af vores ordførers tale, hvorledes vi ville stemme med hensyn til dagsor-

densforslagene, skal jeg starte med at præcisere det.

Vi kan stemme for det af hr. Poul Dam stillede dagsordensforslag.

Vi vil undlade at stemme om den af fru Hanne Reintoft foreslåede dagsorden. Det er ikke, fordi vi ikke har sympati for de tanker, der er nedfældet i dagsordenen, men som fru Hanne Reintoft sikkert ved og også gav udtryk for, har vi fremsat et lovforslag her i tinget, der sigter på at skabe en eller anden sikringsordning for lønmodtagerne, og vi ved også, at der i det konkrete tilfælde, som fru Hanne Reintoft henviste til, foregår forhandlinger mellem den faglige organisation og den pågældende virksomhed, og vi tror, at det er tilstrækkeligt.

Med hensyn til det af hr. Sigsgaard stillede dagsordensforslag skal jeg sige, at det vil vi også undlade at stemme om. Vi har den opfattelse, at nu må vi afvente rapporten fra det 3 mands udvalg, der er blevet nedsat til at undersøge B & Ws forhold. Mange af de tanker, der ligger i hr. Sigsgaards dagsorden, er vi i og for sig enige i, men vi finder det rimeligt, at vi først får beretningen fra 3 mands udvalget; før kan man vanskeligt vurdere, om de har gjort deres arbejde godt nok, og har de ikke gjort deres arbejde godt nok, så vil der være lejlighed til at tage sagen op igen.

Jeg behøver selvfølgelig ikke at sige, at vi stemmer for vores egen dagsorden.

Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til regeringen. Jeg synes i og for sig, det må virke ejendommeligt for et erhvervsliv, som ganske notorisk står over for en række vanskeligheder — virksomheder i stort tal har følt disse vanskeligheder så stærkt, at de har måttet lukke — og som altid har fået tudet ørerne fulde af, at socialdemokratiet var erhvervsfjendtligt, men de borgerlige partier var erhvervsvenlige, at det eneste, regeringen har at sige til erhvervslivet i dag, er: ja, sådan går det nu engang, nogle går det opad for, og nogle går det nedad for, uden at regeringen har noget som helst at give de mennesker af håb. De må sejle deres egen sø. Jeg synes, det er overordentlig pauvert, at man ikke har andet at fortælle dem. Derfor har vi stillet vort dagsordensforslag for dog at få sat noget i gang, som kan virke positivt i forhold til den anspændte situation, mange virksomheder be-